

Кіровоградська область
бібліотека ім. В. К. Жульєвського
Ім. Ж.

Контрольний екземпляр

Рік видання XVIII

№ 67 (2327)

СУБОТА

4

ЧЕРВНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить з 1939 року.

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молодий Комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Суботник — фестивалю

ЗАВДАННЯ ВИЗНАЧЕНО

Учні середньої школи № 32 міста Кіровограда спланували свої завдання на Всесоюзний комсомольсько-молодіжний суботник. У цей день вони допомогатимуть шефам і підшефам.

Більшість учнів школи трудитиметься на заводі радіовиробів, у обласній друкарні № 7, де працюють їх старші друзі. Піонери загону імені Марата Казея прийдуть до малечків — у дитячі садки № 32 і 33 — своїм маленьким відпочинком вони принесуть іграшки, сувеніри. Чергова субота ста шістдесяті старшокласників — членів табору праці і відпочинку — пройде на селі. Міські школярі трудитимуться на колгоспному полі і в підшефній сільській школі.

Л. ПИЛИПЕНКО,
секретар Кіровоградського міського комсомолу.

ВИЙДУТЬ І ВЕТЕРАНИ

Понад 25 тисяч комсомольців і молоді Ленінського району м. Кіровограда візьмуть участь у Всесоюзному комсомольсько-молодіжному суботнику на честь XI Всесоюзного фестивалю молоді і студентів. В комітетах комсомолу іде підготовка до свята праці. Поруч із молоддю виявили бажання трудитися ве-

тергани комсомолу, праці, громадянської та Великої Вітчизняної воєн.

У районному комітеті, на всіх підприємствах та з учбових закладах району діють штаби по проведенню суботника.

Г. ЛЕБЕДЕВА,
другий секретар Ленінського райкому комсомолу м. Кіровограда.

В ТАКИМ ЖЕ ЗАВ'ЯТТЯМ

На робочому календарі колективу нашого комсомольсько-молодіжної бригади різників металу ковальсько-пресового цеху заводу «Червопа зівка» — січень 1978 року. Мої товариші з самого початку нової п'ятирічки трудяться ударно, і бригада неодноразово була переможницею соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів підприємства. Законом комсомолу, завком професійки преміювали бригадиря Леоніда Артеменка, групкомсорга Володимира Головка та робітника Віктора Топора туристськими путівками.

Днями Л. Артеменко, В. Головка і В. Топор повернулися із круїзу по Середземному морю. В перший же робочий день вони виконали змінене завдання на 160-процентів. Шість вони разом з усією бригадою готуються до Всесоюзного комсомольсько-молодіжного суботника, який відбудеться 25 червня.

В. ВІЧКАНОВ,
член бригади.

19 червня — вибори до місцевих Рад

МОЛОДУ РОБІТНИЦЮ — ТОКАРЯ КІРОВОГРАДСЬКОГО РЕМОНТНОГО ЗАВОДУ «УКРСІЛЬГОСПТЕХНІКА» НАДІЮ ЮРКОВСЬКУ ВИСУНУТО КАНДИДАТОМ У ДЕПУТАТИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТИВ ТРУДЯЩИХ.

РОЗПОВІДЬ ПРО НЕЇ ЧИТАЙТЕ НА 2-й СТОРІНЦІ.

Фото В. КОВПАКА.

ВРАХОВУЮЧИ ЗАПИТИ ВИБОРЦІВ

Шовечера у клубі Долинського цукрового заводу привітно світяться вікна агітпункту. Тут комітет комсомолу підприємства встановив чергування молодих агітаторів. Під керівництвом завідуючої агітпунктом Ольги Хоміни Федченко вони зробили стенди «На допомогу виборцю», «Наші кандидати», створили куточок літератури «Радянська виборча система — найдемократичніша в світі».

Партійний комітет заводу і виконком Молодіжненської селищної Ради провели в агітпункті семінар агітаторів. Після семінару комсомольці Людмила Грабова, Володимир Доличко, Микола Азаренко, Володимир Біканов, Валентина Марченко та інші молоді робітники-агитатори, які в минулі роки не раз брали участь у передвиборчих кампаніях, першими склали і уточнили списки виборців на закріплених вулицях, провели бесіди з ними, хто голосуватиме вперше.

Партком, первинна організація товариства «Знання» розробили графік проведення в агітпункті лекцій і бесід про радянську виборчу систему. У їх проведенні беруть участь і молоді лектори. Комітет комсомолу заводу нині готує зустріч молодих виборців з кандидатами в депутати до районної та селищної Рад депутатів трудящих.

С. МАТУСЯК,
працівник долинської районної газети «Шляхом Ілліча».

ПШЕНИЧНИЙ ЛАН: СЛОВО І ДІЛО

Райком і соціалістичне змагання

ВРАЗКИ ударної праці показують 9 комсомольсько-молодіжних колективів, 1097 комсомольців Новоукраїнського району, котрі зобов'язалися виконати виробничі завдання до 7 листопада ювілейного року.

Комсомольська організація колгоспу «Дружба» занесла до своїх лав Героя громадянської війни Марка Мокряка, комсомольця колгоспу імені Шевченка — першого ватажка комсомолу району Івана Демченка, який загинув від рук махновців. Ініціатива працювати за себе і за героя революції знаходить у районі все більше послідовників.

Печуче в районі і слово молоді колгоспу імені Калініна, яка вирішила провести мість комсомольських декад по заготівлі кормів для тваринництва.

У березні сталася знаменна подія у житті Віктора Мизина — його прийнято кандидатом у члени КПРС. Молодий тракторист з колгоспу імені Фрунзе був визнаний краєм у своїй професії за підсумками першого кварталу. Взятили підвищені соціалістичні зобов'язання до 60-річчя Великого Жовтня, він виробив 420 гектарів умовної оранки і зеконював 150 кілограмів пального. Віктор заочно навчається в Одеському сільськогосподарському інституті.

Успішно справляються з своїми зобов'язаннями і Віктор Яценко, Анатолій Мизин з колгоспу імені Фрунзе, Микола Чабан і Василь Глуценко з колгоспу «Дружба», Анатолій Смирнов, Олександр Воякотрубенко, Олександр Гирин з ордену Леніна колгоспу імені XX з'їзду КПРС.

На передньому краї боротьби за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань і ідеологічні працівники. Молоді агітатори, політінформатори, лектори переконливо розкривають керівну роль партії у нашому суспільстві, їх пристрасне слово мобілізує юнаків і дівчат на трудові звершення в переддень знаменного ювілею. Постійно на важливих виробничих ділянках виступають з лекціями Анатолій Федорченко, Георгій Віхоренко, Олександр Вергун, Леонід Терещенко, Іван Ткаченко, Григорій Пешний.

Активно пропагує передовий досвід краєвих людей, чийм трудом гордиться господарство комітет комсомолу колгоспу імені Вагута. Нещодавно тут була організована зустріч з комбайнером О. Я. Романенком, доярками Є. Г. Заніздрую та В. В. Луценко. Вони розповіли молоді про свої будні, про те, як досягли високих виробничих показників.

Ветерани праці, передовики виробництва не раз були гостями політгуртківців з колгоспу імені XX з'їзду КПРС. На одному з останніх занять виступили дівчі Герої Соціалістичної Праці Олександр Васильович П'ятов. На його заклик високо пестити знання хлібороба слухач гуртка Олександр Вовкотрубенко відповів: «Доля колгоспу творитимемо своїми руками».

У районі набули поширення чимало цінних ініціатив. Серед них — колективне наставництво передових тракторних бригад під девізом «Поле єсудів — не чуже поле».

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

звернення трудівників полів і ферм колгоспу, імені К. Маркса — «Завдання року — достроково!». Новоукраїнського, щербенського заводу — «П'ятиріччя — щоденна ударна праця!». Працівники харчоконбінату райспоживспілки підхопили почини, розтовчав «Жодного відстаючого поруч». Ці ініціативи знайшли підтримку юнаків і дівчат в інших господарствах району, мобілізували зусилля молоді на гідну зустріч ювілею Жовтня завдяки тій широкій гласності, яку забезпечили лектори, агітатори, пропагандисти. Користуються успіхом виступи членів лекторської групи райкому комсомолу Валентина Куркул, Валерія Склярєнка, Людмила Токар, Володимира Гордієнка.

Спільно з райвідділом культури райком ЛКСМ України оголосив конкурс на кращу працю агітацію в сільських будинках культури і клубах. У квітні проведено районний сільсько-конкурс агіткультбригад. Переможцями стали колективи колгоспів «Росія», «Мир», імені Батутіна та Рівнянський сільський Будинок культури. Успішно виступили вони і на обласному конкурсі агіткультбригад.

У центрі масово-політичної роботи знаходяться основні виробничі підрозділи: тракторні бригади, ферми, ланки. Авторитетне, нескорочливе слово агітаторів надихає молодь району на нові трудові звершення в ім'я Батьківщини.

О. ІЩЕНКО,
другий секретар Новоукраїнського райкому ЛКСМ України.

ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

ПЕРЕД БРИГАДОЮ В БОРГУ...

Завод цей невеликий — всього кілька корпусів. Тільки в останні роки на його території з'явилися будівельні майданчики — поряд із діючими цехами виростають нові — йде реконструкція Кіровоградського ремонтного заводу «Укрспільгосптехніка». Звісно, в такому невеликому трудовому колективі кожен — на владу у товариша. Особливо Надійку Юрковську в комсомольсько-молодіжній бригаді механічного цеху спочатку зустріли так, як всіх новеньких: зустріли токарній справі поставили до одного з кращих верстатників цеху Володі Бабича, комітет допоміг влаштуватися в гуртожиток. Словом, взяли під свою епіку. Але в ролі няньки чи опікуна бригада була недовго. Ця тенденція і шішка дівчина, дисципліна контролю-каспр міськпромторгу, буквально з кожною зміною наблизилася до виконання норми. За Надійку децю побоювалися, моляли, зараз рветься, а як стане працювати самостійно, це «наламала б дров». І сама Надійка думала про це. Часто дівчата з гуртожитку кличуть її в кіно, а вона обіцяє їти тільки іншим разом. Сама ж надовго засідає за довідник токаря, за інструкції роботи на токарних верстатах. Потім, коли їй уже присвоїли другий розряд, якось зізналася товаришам: «Я хотіла швидше, якомога швидше самостійно вичитувати деталі, а то весь час відчувала себе в боргу перед бригадою».

Почуття відповідальності перед колективом і за діла колективу учениці Надії Юрковської переросло у рису характеру робітниці Надії Юрковської.

Згадує бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токаря Петро Іщенко:

— Минулого року почали освоювати виробництво нової машини деталі вузлів і складання повністю довірили токарні деталі. Манстер зміни Володимир Андрійович Коваленко спочатку завдання дав «найкращим». Зрозуміло, хотів, щоб з перших машини все пішло, як на конвеєрі. Надійка тоді ще недавно тільки «захистила» другий розряд. Коли це манстер від наших «асів» до неї підходить. Доручив їй вичитувати сталевий штуцер. Бачу, зраділа дівчина, очі блищать... Таки довела того дня наша «новенька» на що здібна: на сто двадцять процентів норму виконала.

Так поступово завойовувала молода робітнича шана колективу. Здавалося б їй, єдиній дівчині в бригаді, повинні всі допомагати. Та й за віком Надійка — одна із наймолодших: їй всього двадцять один. А хлопці, кого не спитаєш, говорять, що це Надійка завжди при-

йде на допомогу, варто лише покликати. Якось під кінець зміни Олександр Барінов одержав термінове завдання. Один він явно не впорався б з ним. Бригадир підійшов до Надії: — Виручай, допоможи Сашкові. Зарапортувався, бачиш? Надійка могла б до кінця зміни набагато більше вичитати деталей, відповідно б нормувальники більшу суму грошей виставили проти її прізвища того дня. Та ні на мить не завагалася. Оце «я в боргу перед бригадою» переважило всі інші думки й почуття. Сашко Барінов виконав термінове завдання вчасно і якісно. І важко сказати, у кого з них двох щеля зміни був кращий пастрій.

...Доброчесна, доброзичлива, товариська, завжди привітна... Такими епітетами охарактеризував спочатку Надію Юрковську секретар комсомольської організації заводу Леонід Баранов, потім — бригадир Петро Іщенко. Епітети — трафарет, за яким наваря чі бачиш конкретну людину. Та за ними — діла, вчинки, навіть якісь окремі епізоди з життя. У багатьох в цеху про Надію знайдуться щирі слова. Леоніду Івановичу Козакову з сусідньої бригади вона одного разу віддала останнього універсального різця — у того якраз не було чим допрацювати зміну. Добру згадку про неї невеличкі після закінчення практики учні профтехучилища із Котопська. Як до свого вчителя звертаються вони, запитують: «А це так, Надійко? Глянь, Надійко...» І майорять її червоною хусточка то біля одного, то біля іншого. А увечері в кімнаті гуртожитку схвильовано розповідь подругам: «Розумієте, просто підрастаю від того, що вже сама можу чомусь навчити інших. Дуже приємно це робити».

Робітнича біографія Надії Юрковської тільки почалася. На заводі комсомолка працює всього два роки. За цей час завойовувала достойну шана. Особливо її послужний список. За підсумками соціалістичного змагання минулого року була премійована турнестекою путівкою. У лютому 1977 року завойовувала звання «Кращий молодий робітник». За активну громадську роботу її обрали членом ради гуртожитку. У складі агіткульбригади виступала на житах перед трудівниками сіл області минулого року, готується до виступів і тепер.

На зборах по висуненню кандидатів у депутати місцевих Рад довіреною особою Надії Юрковської був її бригадир Петро Іщенко. На перший план у характеристиці молодого робітника він поставив такі риси: добросовісна, чесна, товариська. Як голова, за що людній шана і довіра.

Виборці Кіровоградського обласного виборчого округу № 116 висунули комсомолку Надію Володимирівну Юрковську кандидатом у депутати Кіровоградської обласної Ради депутатів трудящих.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

За партами — робітники

НАПРУЖЕНА пора нині з школах. Час екзаменів — час звітів. Поспішають до шкіл дівчатка у святкових фартушках, підтягнуті, урочисті хлопці. Хвилюються. Прямують до шкіл і трохи старші та солідніші, адже екзамени зараз складають і у вечірніх школах. Ці теж хвилюються. Та не завжди так, як їхні молодші колеги...

...У класі тиша. Над чистими аркушами схилились люди — різні за віком, за професією. Проте зараз думають про одне, бо всі вони — учні восьмого класу Кіровоградської вечірньої школи № 6 — пишуть твір з української літератури. Один чоловік раз-по-раз поглядає то на годинник, то на папір, що лежить перед ним. Врешті підходить до комісії: — Можна, я прийду пізніше?

І тут же пояснює: — На роботу записуюся...

Степан Кожухар, що працює шофером в РБУ облзауправління, твір все-таки написав. Та неважко здогадатися, яким він був. Усний екзамен з української Степан теж складав пізніше від усіх. І причина та ж: не міг піти з роботи. Перед екзаменом прийшла до директора школи працівниця магазину № 10 Кіровоградського міськпромторгу Надя Козловець: не відпускають на екзамені. Прибігли дівчата з універсального торгового об'єднання «Кіровоград»: «Нам завтра на зміну заступати, значить, не зможемо на екзамен прийти...»

Вчитися у вечірній школі, безперечно, важче, аніж у звичайній денній. І на уроки треба після роботи поспішати, і домашні завдання необхідно готу-

вати. Все ж люди навчаються. Бо середня освіта нині — то мінімум, котрий необхідний кожній людині. І держава дбає про вечірників: їх забезпечують роботою в одну зміну, а на час екзаменів надають відпустки. Так хто ж позинен слідувати за тим, щоб умови для навчання були справді створені найкращі?

Знімає Порфиріана Гаркавенко, директор вечірньої школи № 6:

Тетяна Луханіна, секретар комітету комсомолу Ленінського райхарчоторгу:

— Я була один раз у школі на профспілкових зборах вчителів — запрошили. А більше? Якось не випадало. І окрім мене з комсомольців нікого не було. Я знаю: дехто не ходить на уроки. Розмовляла з ними (прізвища, правда, не пам'ятаю). Але, щоб так багато, більше двадцяти? Ні, я про це не

Чия турбота?

— Часто трапляється так, що учні пропускають заняття. Як наслідок — погана успішність. Причини пропусків різні: то працюють люди позинно, то інші виробничі клопоти. Ми, звичайно, відразу повідомляємо про це за місцем роботи. Вчителі щотижня вивішують на підприємстві «Екрани відвідування», як до своїх найперших помічників звертаються до комітетів комсомолу. Проте я не можу назвати навіть двох-трьох прізвищ секретарів комсомольських організацій підприємств, де працюють наші учні, котрі були б часими гостями школи, котрі б цікавилися успіхами учнів, допомагали їм. Он більше двадцяти чоловік з Ленінського райхарчоторгу погано відвідували заняття, але комітет комсомолу не зреагував ніяк. Довгий час не ходили до школи робітники шплатно-вірвовочної фабрики. Ми, вчителі, прийшли до них на підприємство, зібрали всіх, довго розмовляли. Був там і комсорг. Та думаєте, змінилося щось? Раз чи два після того прийшло кілька чоловік на заняття і знову в класах — пусто.

знала, мені не повідомляти, а то б ми, звичайно, вплинули... Може, у відділ кадрів сигнали постуляли? **Веніамін Жаворонків,** секретар комсомольської організації шплатно-вірвовочної фабрики:

— Так, були в нас такі збори, ми розповідали робітникам про пільги, якими вони мають право користуватися. Думаю, учні після цього почали ходити на заняття. Не переконув, що правда. Якось часу не вистачає: роботи багато. Як вони навчаються? Та теж ще не цікавився...

Мабуть, коментарі до цих діалогів зайві. Варто додати лише, що подібне відбувається на заводі імені Кірова, в Кіровоградському райхарчокомбінаті та ряді інших підприємств. Так хто ж все-таки повинен подбати про те, щоб учні вечірніх шкіл могли спокійно складати екзамен, не поглядаючи нервово раз-по-раз на годинники? Чия це турбота? Можливо, комітети комсомолу згаданих підприємств зможуть це пояснити?

Н. ПАСТУШЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.

НА РИБАЛКУ — 3 ЛІНІЙКОЮ

У водоймах республіки закінчується перест риб. Рибалки-аматори вирушають незбаром до своїх улюблених місць на березі рік і озер. У залязку з цим треба нагадати, що правила рибальства у внутрішніх водоймах УРСР децю змінилися. Зокрема встановлено мінімальні розміри дозволених для вилову риб: судака — 42 сантиметри, щуки — 35, сома — 70, товстолобика — 40, в'язя — 29, тарані — 17, марици (русача) — 33, лодуся — 25, жереха — 33, карася — 15, аїна — 24 сантиметри у діпропських і 20 сантиметрів в інших водоймах. Маломірна риба не повинна перевищувати 8 процентів від загальної кількості виловленої риби названих видів. З іншого боку для додержання вказаних розмірів став обов'язковим для всіх без винятку рибалок республіки. Вилов менших риб буде розглядатися як порушення правил рибальства.

Ці розміри встановлені на підставі тривалих спостережень і досліджень іхтіологів — саме такої величини повинна бути риба, щоб принаймні хоч би один раз відкритися, дати потомство, тобто відтворити себе. Це гарантуватиме збереження, примноження багатства наших водойм. Вилов риб спортивними зацікавленими не повинен перевищувати 5 кілограмів на одного рибалку за

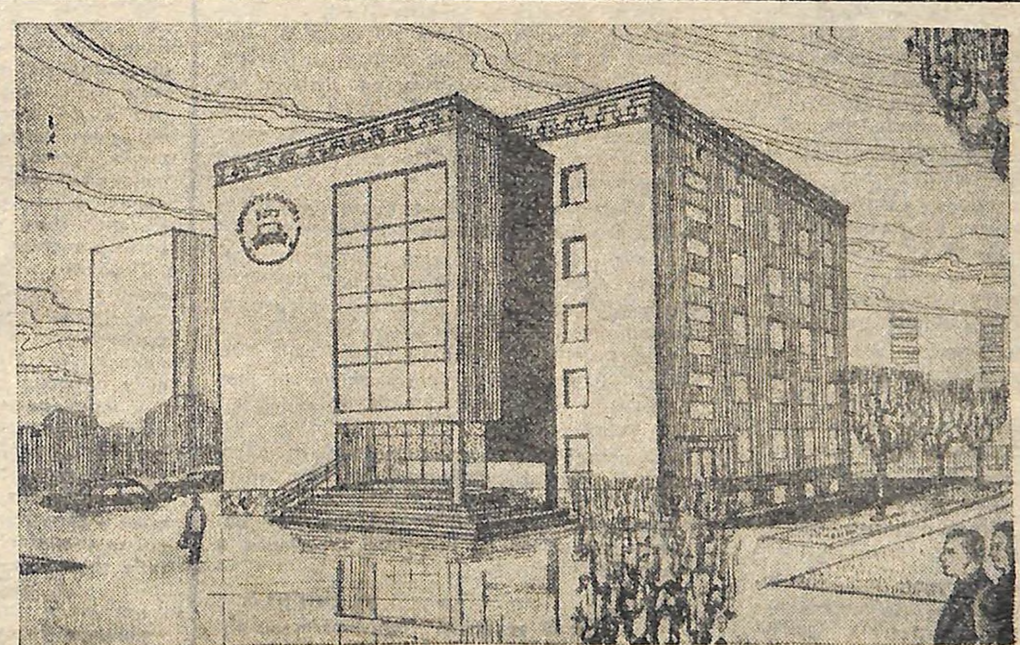
добу, за винятком випадків, коли вага однієї спійманої риби становить понад 5 кілограмів. Рибалка-аматор, незалежно від часу перебування на водоймі, має право взяти з собою не більше встановленої добової норми риб.

На ділянках, закріплених за спортивними товариствами, можна ловити рибу і з човна вудочками всіх видів. Проте загальна кількість гачків на знаряддах лова одного рибалки не повинна перевищувати п'яти. Спійнятом з блешнею можна користуватися лише тим, хто має рибальські квитки. Їх видають базам спортивних товариств органі рибохорони.

Забороняється використовувати годівничі та інші пристосування для приманки риб. На спійнятих з блешнею дозволяється робити насадки безпосередньо на гачок блешні. Використовувати жердані з живкою насадкою можна лише при відлові її вудкою або при придбанні живця через спортивні рибальські організації, бази, які мають дозвіл органів рибохорони на його відлов.

В. КРОПИВНИЦЬКИЙ,
начальник Укррибоду,
(РАТАУ).

НОВА ПЛІТТИВЕРХОВА БУДІВЛЯ ПРИКРАСИТЬ НЕЗАБАРОМ ВУЛИЦЮ ГАБДРАХМАНОВА В КІРОВОГРАДІ. ТАКОЮ БУДЕ ОБЛАСНА ШКОЛА АВТОСЛОВИТЕЛІВ УРСР.

Мал. А. СИДОРЕНКА.

ПОРТРЕТ НА ПАМ'ЯТЬ

Петро Олександрович Джулай працює художником у колгоспі імені Котовського. На його картинах оживають мальовничі куточки природи: треба бачити несподівані поєднання барв, сміливі мазки пензля, щоб оцінити всю їх поетичність. Та найбільша гордість художника — полотно «У Смольному» та «Трипільська трагедія», які прикрашають Федірківський Будинок культури.

Копії відомих картин виконані сільським живописцем на високому рівні.

З любов'ю Петро Олександрович пише портрети трудівників села. Один з них, прибраний вишитим рушником, висить у світлиці Євдокії Зіновівни Джулай, колишньої перетової доярки нашого колгоспу, котра зараз на заслуженому відпочинку.

Нині народний умілець у розквіті свого таланту. Кожен день приносить йому творчу наснагу, віру в себе, у те, що він ще напише свою найкращу картину і подарує її людям.

Л. ЧОРНА,
с. Федірки
Світловодського району.

адосталі! Швидко і зручно можна буде дістати одяг (про те, щоб викроїти і пошити його, дбатиме майже 10 процентів населення), поїсти (кухарі й кулінари — на кожному кроці), поголитися чи зробити зачіску (перукарів — не менше). Продавців у магазинах більше, аніж покупців. Бо ж не всі торгуватимуться біля прилавка, комусь потрібно ще і їздити поїздом, літати літаком чи дзвонити по телефону. А пілоти, машиністи електровозів і телефоністи складатимуть майже четверту частину населення, цього уявного суспільства.

Чи не прада — ідилічна картина? Коли б не одна «маленька» деталь. Де взя-

ближчої тракторної бригади, куди не завжди привозили учителі на урок праці? А тому, роблячи висновки з анкети «Розкажіть про мою професію», ми задовольнятимемо не тільки запити «переможців», а й друкуватимемо репортажі з підприємств, інтерв'ю з людьми праці, керівниками технічних навчальних закладів. Значить, будуть і розповіді про спеціальності, які не набрали максимальної кількості балів у юних читачів, але які потрібні для того, щоб наша Кіровоградщина була ще багатшою, ще красивішою. Бо ж жити вам — у реальному суспільстві.

О. РАКІН.

Сьогодні — збір, завтра — життя. Сьогодні — екзамен у школі, завтра... Хто скаже, де буде — не завтра? У аудиторії чи в заводському цеху, в училищі чи на колгоспному полі? Про нього стільки говорять — про майбутнє, стільки продумано, вирішено, але чи вистачить сил і знань, аби відстояти свою мрію?

Сонячний зайчик падає на сторінку зошита, золотить перепрохані рядки скоронису. Рядки останнього шкільного твору. Відповідає на одне з останніх екзаменів. Наступні іспити — у житті.

Фото І. КОРЗУНА.

ПОТРІБЕН ХОТТАБИЧ?

ПОЛЕМІЧНІ НОТАТКИ ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

ЩО СХВИЛЮЄ людину, яка переглянула 800 анкет «Розкажіть про мою професію»? Приємно врадило масовість відгуків. Адже листи читачів надійшли з усіх районів області. Написали їх десяти-, дев'яти-, восьми-, семикласники і навіть деякі випускники, котрі закінчили школу ще торік. Трохи розвеселить той факт, що дівчатка активніше цікавляться своїм майбутнім, аніж хлопці, — від них запитань утричі більше. Встановилися навіть цілі «жіночі» спеціальності. До таких належать телефоністи, медики, швей-шкортристи, продавці. Щоправда, є й чисто «чоловічі» — монтажники телеапаратури, водії, трактористи.

Десяток найпопулярніших професій — це (згідно найбільшої кількості анкет): педагоги (сюди ми включили всі спеціальності, які можна набути у педагогічних вузах і училищах); медики (у той же спосіб); телефоністи, оператори зв'язку; працівники прилавка, кухарі, кулінари; пілоти, штурмани; помічники машиністів тепловозів і електровозів; кравці одягу; швей-мотористи; перукарі.

Про ці професії, як і обіцялося раніше, буде надруковано детальні розповіді в газеті. Отже, можна спокійно приступати до їх публікації, коли б не суттєве кален...

Перечитайте ще раз список найпопулярніших професій і уявіть собі, що ваші побажання здійснилися — ви набули тих, про які мріяли. А оскільки ви — день завтрашній нашого суспільства, то давайте уявимо, яким воно тоді виглядатиме? Передовсім, половина населення в ньому або когось назчатиме, або когось лікуватиме. Практично, кожні двох громадян матимуть персонального наставника-педагога і кожні трое — персонального лікаря. Буде ласка, учитесь і лікуйтеся

ти продукти для кухарів? Що продати? З чого шити одяг? На чому їздити, і чим літати? У кого взяти все це — таке необхідне, аби нормально жило уявне ідилічне суспільство нинішніх старшокласників? У чарівника Хоттабича? Адже, згідно анкети, на тисячу громадян було б усього шість механізаторів, кілька десятків робітників і водіїв вантажних автомобілів...

Так, коли аналізувати анкети наших читачів, мимоволі напрошуються саме така думка: вибір професії багатьма старшокласниками ще не обумовлений запитами, потребами суспільства вже нашого, життєво реального. І, звичайно ж, за такої романтизації одних спеціальностей і забуття інших не всі випускники шкіл — автори листів до редакції зможуть цього року досягти поставленої мети. Нашому суспільству потрібна тільки певна кількість тих чи інших спеціалістів. Не всім стоять за прилавком чи возити пасажирів. Значно більша потреба дня — виробляти матеріальні цінності, давати людям засоби для життя. І в нашому суспільстві велика шана саме тим рукам, які сіють хліб і плавлять метал, зводять будинки чи складають літаки. Наша Кіровоградщина — передовсім область хліборобів-гіталовців і робітників-червонозорівців.

Чому виник подібний «крес» щодо деяких професій у свідомості наших юних дописувачів? На це відповідь не одна. Але кидатись у вічі така деталь — учні написали здебільшого про спеціальності тих місць, де вони найчастіше бувають — у школі, магазині, кіно-театрі, на транспорті. Можливо, робітничі професії не зацікавили когось тільки тому, що вони відділені від нього дверима прохідної заводу, які не часто відкривалися для екскурсій, чи кілометрами відстані до най-

АНКЕТА

„МК“

„Розкажіть про мою професію“

РОЗПОВІДЬ ПЕРША:

Директор Знамянського технічного училища № 2 Д. М. Тихонов представляє професію машиніста електровоза і тепловоза

КРИЗЬ лобове скло відкривається дві блискучі стріли рейок, які ведуть за горизонт. На всю ширину кабіни — пульта управління з десятками приладів. Це — місце роботи двох людей — машиніста і його помічника, які складають бригаду обслуговування локомотива.

Судячи по анкеті, «Розкажіть про мою професію», чимало юних читачів «Молодого комунаря» бачать себе в майбутньому саме на цьому робочому місці. Але чи кожен зможе?

Для того, щоб відповісти на це питання, давайте переберемося на кілька років вперед. Уявіть собі, що саме ви сидите за пультом. На вас уже повисла форзака, хашкет з молоткатою емблемою, з кабіни електровоза видно світлофор, що дає зелене світло. Тепер голоче — виконати завдання, точно по графіку доставити багатотонний потяг на станцію призначення через сотні, а то й тисячі кілометрів шляху. Відчуваєте відповідальність? Дістатися слід точно по графіку, не застрягнувши, не закривавивши шлях іншим поїздам, не допускаючи аварій, бодяк незначних. А дорога завжди нова, непередбачена, і тому професія машиніста пов'язана з ризиком — недарма ж залізничники, як і військові, носять форму. Але ось ви вирушили. Тепер на секунди розслаблення в дорозі — максимум уваги світлофорам, показам контрольно-інструментальних приладів, стану шляху і навіть зустрічній поїзду (якщо ви позитите у них якусь неполадку, наприклад, палашуру буксу, то маєте негайно повідомити про це по радіо колесо). У себе в локомотиві ви ще більше схожі на військовика. Адже для вас як закон — сувора дисципліна, обов'язок точно і чітко виконувати накази диспетчера і чергових по станції.

Приємний? Зможете? Бажаєте? Тоді, що потрібно для того, аби стати машиністом? Передовсім, не боятися труднощів. Рух на залізничці не припиняється ні в сніжку, ні в мороз, ні в дощ, ні вночі, ні в свято, ні в будні. Чи не засумніваєтесь ви у правильності свого вибору, стоячи в кабіні тепловоза новорічної ночі, коли ваші друзі й рідні сидять за святковим столом?

Машиністові потрібне відмінне здоров'я. Мається на увазі не тільки природний зір і тонкий слух, але й загальний стан організму. Людина, яка раптово може відчувати себе погано, наприклад, втратити свідомість, для роботи тут, безумовно, не годиться.

Потрібен і особливий склад характеру. У людини, яка веде локомотив, мають виживати такі якості, котрі окремо зустрічаються часто, але разом — не завжди. Наприклад, сміливість, рішучість і... обережність. Чи — впевненість у собі і віра за до несправданного ризику. Психологи скажуть так: машиністу потрібні: стійка увага, точність і швидкість сприйняття (особливо зорового), точність і швидкість рухової реакції, здатність бути готувим до правильних дій при неспо-

дівах змінах ситуації, оперативне мислення, емоційна стійкість.

Всі ці якості навряд чи зможе виявити навіть дуже авторитетна медична комісія. Відповісти чи годиться людина в машиніста може тільки досвід і при тому значний. Як же бути? Не ввіряти ж людині локомотив із вагонами для експериментальної мети; зробити вона аварію чи ні?

Вихід такий. За існуючими на залізничному транспорті правилами електровоза допускаються люди, які попрацювали певний строк і «від'їздили» певну відстань помічниками машиністів. Тут поступово, з дня на день переосвідяться людина — «потягне» чи не «потягне»?

ЗЕЛЕНИЙ ВОГНИК

З чого ж слід починати тобі, друже? Краще всього вступити до залізничного професійно-технічного училища, де в відділення, на якому готують помічників машиністів. У Кіровоградській області — це наше Знамянське ТУ № 2. Сюди приймають тільки юнаків віком від 17 до 25 років з середньою освітою. Термін навчання — півтора-два роки. Учні забезпечуються стипендією у розмірі 30 карбованців (відмінники — 39 крб.).

Втім (увага!), цього року наше училище проводить експериментальний набір учнів, яких готуватимуть безпосередньо на машиністів тепловозів і електровозів. Приймаються сюди тільки демобілізовані з лав Радянської Армії (звичайно, з середньою освітою). При цьому підготовка немісний — теоретичне навчання, тривала практика в ролі помічника машиніста і тільки після цього — екзамен на водія локомотива.

У нашому училищі, крім названих, можна гнути й інших спеціальностей: чергових по станції (сюди приймаються і юнаки, і дівчата), слюсарів по ремонту тепловозів, слюсарів-електриків по ремонту тепловозів і електровозів, транспортних електромеханіків зв'язку (телефон, телеграф, радіо) і електромеханіків по автоматизації та сигналізації. Прийом документів — на загальних підставах. Єдина специфічна умова — до навчання допускаються ті, кого визнає придатним за станом здоров'я медична комісія.

Д. ТИХОНОВ,
директор Знамянського технічного училища № 2.

Допомагає бібліотека

У ЯКИХ КНИГАХ МОЖНА ЗНАЙТИ РОЗПОВІДЬ ПРО «СВОЮ» ПРОФЕСІЮ

Стягне, де прочитати про вибір спеціальності і що саме? Здебільшого пошуку починають не на книжковій полиці, а... в самому собі. Чим ти цікавишся, які твої здібності, до чого інтенсивно, ким хотілося б стати? На все це не відповість тобі жодна книга. Тільки ти сам. Як?

Деякі юнаки й дівчата вже зараз можуть дати відповідь на ці питання з повністю. Іншим слід порадитися з батьками, сестрами, друзями. А далі?

Далі — вибір життєвої дороги. Самостійний вибір. У багатьох він пов'язаний із сумнівами, випускникам хочеться дізнатися, як поступили інші люди, коли опинялися в подібному становищі. Таким в передовсім порадило б прочитати твір, написаний ще в минулому сторіччі. Ін'я його автора — Карл Маркс. Твір гімніст Маркса «РОЗДУМІ ЮНАКА ПРИ ВИБОРІ ПРОФЕСІЇ» вийшов у збірнику «К. МАРКС Ф. ЕНГЕЛЬС. З РАЙОНІВ ТВОРІВ». (К., Політвидав України, 1973). Цінний, корисний твір!

Про пошуки свого шляху людьми різних поколінь і різного віку йдеться у книзі Г. ДМИТРИНА «ДЕРЗАЙТЕ, ВИ ТАЧАНОВИ!» (М., «Молода гвардія», 1976). А може ви б хотіли пошукати пораду дорослих людей, які вже досягли своєї мети, пошукати ствердження в юності? Тоді вам цікаво буде прочитати збірку «КІМ БУТИ? ЯКИМ БУТИ?» (К., «Молода», 1976). Народна

артистка СРСР Н. В. Ужвій розповідає про шлях на сцену, дівчі Герой Соціалістичної Праці Е. О. Дзюнока — про труд хлібороба, Герой Соціалістичної Праці Г. М. Сіра — про будівельників. Стаханови, шахтарі, механізатори, медики, вчителі, льотчики, журналісти. Роздуми, спогади, поради...

Другий етап пошуку у більшості старшокласників пов'язаний із питанням «А які ж професії відповідають моїм здібностям, нахилам? Які речі є, і які приваблюють мене?» Перш, ніж віддатися до пошуків, радимо відкрити книгу І. КАРЦЕВА «ШУКАЙ СВОЮ ПРОФЕСІЮ» (М., «Молода гвардія», 1973). Тут змість — професійна придатність людини, те, як визначають цю придатність психологи, педагоги, що потрібно знати в цьому тому, хто обирає свою життєву дорогу.

Ну і, звичайно, не обійтися тобі без видань, які розповідають про самі професії. Таких книг дуже багато. Ми назвали тільки деякі, котрі найбільше відходять до специфіки нашої стенової Кіровоградщини. Тим, хто довізує свою долю з селом, корисно буде прочитати книгу Е. КОТЛЯКОВА «ШКОЛЯРІВ ПРО РОБІТНИЧІ ПРОФЕСІЇ. СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО» (М., «Промисленець», 1976). «ВАРТОМІ ДОБРОГО НАСТРОЮ» — так зветься книга С. АЛЬОШИНА та Л. НЕЗЛІКА про сферу побутового обслуговування. Для тих, хто хотів би розширити свій вибір, розширившись із якомога більшою кількістю спе-

ціальностей, корисним і цікавим порадищом стане довідник «ПУТЬКА В ЖИТТЯ. КОРОТКО ПРО ПРОФЕСІЇ», до якого вкрито на початку 70-х років приступило видання «Молода гвардія». І усе без винятку цікаво буде прочитати книгу О. МУШКІНОЇ «ВІСІМ МОЇХ ПРОФЕСІЙ» (М., «Молода гвардія», 1971). Цікава вона тим, що створена людиною, яка справді змінила свій професійний шлях за завданнями редакції. Спеціальна журналістка працювала інженером, аніматором, друкаркою, кухарем, офіціанткою, телефоністкою, продавцем, провідницею. Погляд на людей різних професій ззовні, погляд на себе зсередини самої професії.

Не менш важливий етап пошуку у випускника — «А в яких навчальних закладах можна набути потрібну спеціальність?». Відповідь на це ви знайдете у деяких книгах, названих вище. Але повністю інформацію можна отримати зі спеціальної літератури. Існує цілий ряд книг, де зібрано інформацію про навчальні заклади нашої країни, їх історію і сучасний стан. Всі видання, які можуть послужити джерелом на певні хрестячі сфери професій, перелічені вказівці, у будь-якій бібліотеці вам запропонують, крім названих, інші — такі ж важливі й детальні. Застрягнете єдині? Якщо ж потрібні вам книги за якоюсь причиною одразу не знайдеться, можете звернутися до міжбібліотечного абонементу з обласної бібліотеки для дітей імені А. Гайдара. Оформити замовлення вам допоможуть у будь-якій сільській, міській чи шкільній бібліотеці. Ми ж будемо завжди раді вам допомогти.

В. ШИШІЛОВА,
головний бібліограф обласної бібліотеки для дітей імені А. Гайдара.

ХТО НАПИСАВ ПЕРШОГО ВІРША?..

Як стають поетами? Як народжується перша поетична збірка? Найменші читачі обласної бібліотеки імені А. Гайдара про це та ще про багато іншого розпитували молодого поета Євгена Железнякова. Розмова точилася навколо його першої книги «Ходить весело вітерець», котра вийшла у видавничстві «Веселка» в 1976 році.

Кожна зустріч поета з читачем — то бажаний, але нелегкий екзаме́н, особливо ж, коли читач юний і критика його однозначна: подобається або ні. Але маленьких рук у відповідь на запитання бібліотекаря Н. Я. Степанової: «Хто читав цю книгу?» — крапа критика. Жваві, веселі вірші збірки про маленьких рожевічків, про природу і звірат, сподобалися першокласникам в'ягої міської школи. Вірші, які полюбився діти про читали напам'ять. Зацікавилися вони і віршиками з нової книги, яка готується до друку. Їх прочитав присутнім автор.

Учасники зустрічі познайомилися з вітальним листом відомої української художниці зі Львова С. П. Караффи-Корбут. В ньому вона розповіла про високі відповідальності митця перед народом, повідомила, що з великим задоволенням працювала над оформленням першої книжки нашого поета-земляка, а в майбутньому сподівається зміцнювати дружні зв'язки з кіровоградськими літераторами і читачами. Лист подарували Є. Железнякову, а дітям на згадку про зустріч із поезією пера і пензля залишилися книги з автографами поета і художниці.

А. КОРИНЬ.

Конференція молодих вчених

У КИРОВОГРАДІ ВІДБУЛАСЯ ІV НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ НА ТЕМУ: «ПИТАННЯ ЕКОНОМІКИ ПРАЦІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ».

В її роботі взяли участь науковці філіалів і відділень науково-дослідних інститутів праці Мінська, Ворошиловграда, Одеси, Кіровограда, а також представники ряду підприємств і організації обласного центру.

Слід відзначити, що багато основних методологічних питань економіки праці вирішені недостатньо. Серед них — шляхи підвищення ефективності і продуктивності праці, методи її вимірювання і планування, зокрема, інженерно-технічних працівників і службовців, вимірювання якості праці, тощо. Особлива роль у розв'язанні цих питань належить творчій молоді, котра на основі положень марксистсько-ленінської теорії, рішень XXV з'їзду КПРС повинна внести свій вклад у розвиток економічної науки.

Конференцію відкрив завідувач Придніпровським відділенням Українського філіалу НДІ праці, кандидат економічних наук О. Д. Руснак. Він відзначив, що конференція молодих вчених проходить у дні, коли все прогресивне людство готується достойно зустріти 60-річчя Великого Жовтня. Довідач зупинився на основних економічних і соціальних завданнях, поставлених Комуністичною партією перед нашим народом. Учасники конференції вислухали 25 наукових повідомлень.

Особливий інтерес і значну практичну цінність викликали пропозиції В. Ф. Алексіної з питання оцінки напруженості плану сільськогосподарського підприємства (м. Кіровоград), Є. Г. Богомазова — про кібернетичний підхід до продуктивності праці (м. Мінськ), Л. О. Лагуньскої — про пла-

нування продуктивності праці в структурних підрозділах підприємства (м. Ворошиловград), О. В. Андрос — про удосконалення бригадної форми організації праці та інші.

Підбиваючи підсумки конференції, завідувач Придніпровським УФ НДІ праці О. Д. Руснак підкреслив необхідність ширше висвітлювати передові методи організації праці, розповсюджувати досвід економічної роботи передових колективів, показувати, як вони досягаються підвищення ефективності і якості праці.

Матеріали конференції будуть опубліковані в спеціальному збірнику.

А. ШАЦ

голова ради молодих вчених Придніпровського відділення Українського філіалу НДІ праці, кандидат економічних наук.

ВІЗЬМИ ГІТАРУ...

«ЛЕГЕНДАРНА ТАЧАНКА» — СПЕЦІАЛЬНИЙ ПРИЗ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ФЕСТИВАЛЮ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПІСНІ, ПРИСВЯЧЕНОГО 60-РІЧЧЮ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ ВРУЧЕНО ВОКАЛЬНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНОМУ ТРІО З КИРОВОГРАДА.

Спортсмени-парашутисти приземлилися несподівано від легендарної тачанки, зведеної на постамент. Таку ж тачанку, тільки мініатюрну, учасники мітинг-концерту з нагоди відкриття свята комсомольської пісні побачили в руках у одного з парашутистів. Разом з усіма тачанка залюбували, вітаючи передачу встановленого республіканським комітетом ДТСААФ спеціального приза журі фестивалю, курсанти Кіровоградського льотно-інженерського училища Борис Кантамірєв, Олександр Шуриков, Сергій Петров. Звичайно ж, тоді вони не думали, що саме їх відзначать за краще виконання пісні військово-патріотичної тематики, і вручатиме їм «Легендарну тачанку» дружина С. М. Будьонного.

У тихих переборах гітарних струн уже звучить ширшає мелодія. Підхоплюють юнацькі голоси, народиться пісня. Як створювалася їхня група? До вступу в училище були учасниками вокально-інструментальних ансамблів у містах, звідки приїхали — Краснодарі,

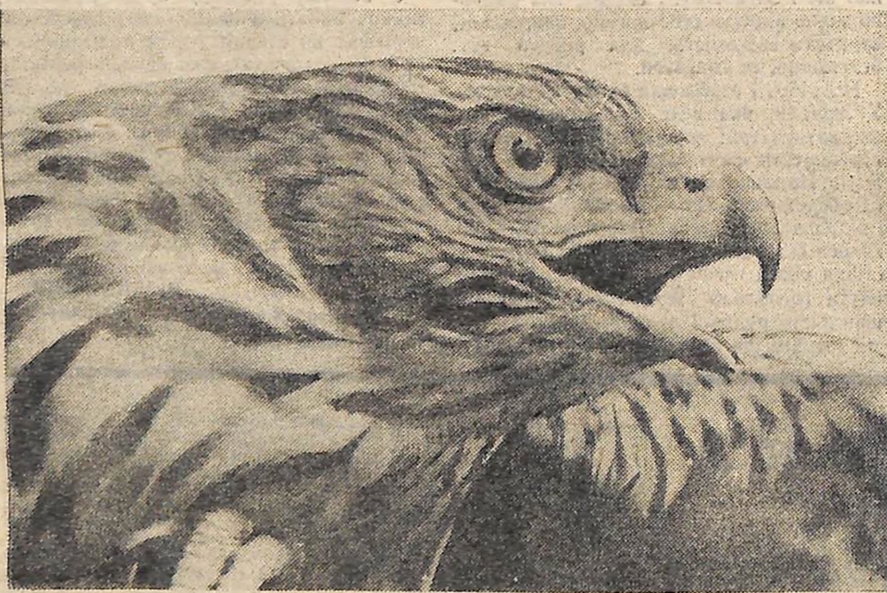
Москві, Сімферополі. На першому курсі, коли проходив огляд художньої самодіяльності, їм не важко було з'ясувати, хто що вміє, і вирішити з пісню прощатися рано.

Головне — навчання. Про це вони не думали. Але кожне пропущене заняття (репетиції і концерти внутрішнім розпорядком не передбачені) акуратно відпрацьовували.

У Нову Каховку, на республіканський фестиваль, котрий проходив у кіші травня, вони поїхали як лауреати обласного конкурсу комсомольської пісні. Першого ж дня, на конкурсному прослуховуванні солістів та вокально-інструментальних ансамблів їм не пощастило: вони відкрили програму. Вийти на сцену, і неголодно проспівати під гітару: «Рисують мальчики воюну...» Вклонитися залові, який задумливо слухав і якусь хвилину мовчав перед тим, як подякувати. Чекати рішення журі. Згодьтеся, це не просто, коли проти арсеналу сучасної апаратури, привезеної іншими, чисельнішими колективами, — дві звичайні гітари. До речі, і пісню, за яку курсанти одержали спеціальний приз, виконували не тільки вони.

Через півроку хлопці розпроцаються з училищем, товаришами. А пісня залишиться вірним супутником на землі і в небі. □

Т. ЛЮДНА.

ГОСПОДАР СТЕПУ.

Фото С. ФЕНЕНКА.

УМІРЕННІ, В ДВІ МЕРИ

1 Вот и взят он последний мой перевал. Вот и кончился вечер мой голубой. Ухожу я и все оставаю вам. Ухожу, ничего не беру с собой.

ЖУ Я И ВСЕ ОСТАВЛЯЮ ВАМ. УХОЖУ И НИЧЕГО НЕ БЕРУ С СОБОЙ.

ЛЮБЛЮ БЕССОННОЮ ДАЛЬ ДОРОГ. ОСТАВЛЯЮ МЕРЦАЮЩИЙ СВЕТ МОРЕЙ, ВСЕ, ЧТО СМОГ Я СДЕЛАТЬ И ЧТО НЕ СМОГ.

ОСТАВЛЯЮ ВЗДРОСНЕННЫХ ПТИЦ ВЕСНЫ, ОСТАВЛЯЮ ЗЕМЛЮ, ГДЕ ВЕРИЛ И ЖИЛ, И СТРЕМНОЕ ЗНАМЯ МОЕЙ СТРАНЫ, И НЕГРОМКУЮ ПЕСНЮ МОЕЙ ДУШИ.

ЗАВЕЩАНИЕ

Слова Р. Рождественского, Музыка В. Чернышева.

Вот и взят он — последний мой перевал, Вот и кончился вечер мой голубой. Ухожу я и все оставаю вам, Ухожу, ничего не беру с собой.

Пр и п е в:

Сыновьям — продолжению судьбы моей Оставляю бессонною даль дорог, Оставляю мерцающий свет морей, Все, что смог я сделать и что не смог,

Оставляю вздросненных птиц весны, Оставляю землю, где верил и жил, И стремное знамя моей страны, И негромкую песню моей души.

Пр и п е в.

ПОНЕДІЛОК

6 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Фільм «Егей, Крихітко!», 11.15 — К. т. «У світі тварин», 13.30 — К. т. Документальний фільм, 15.15 — К. т. М. Тевє, «Вриві і жєбєрак», 15.55 — К. т. В. Крашєнін, «Хлопчик з шпатою», 1 серія, 17.00 — К. т. «Мамина нєвола», 17.30 — К. т. «Зустріч з літом», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати», 18.25 — К. т. В. Чайковський, Концерт для скрипки з оркестром, 19.05 — К. т. «Змагаються трудящі Ростовської області», 19.50 — К. т. «Батько великої сім'ї», Частина 1, 21.00 — Програма «Час», 21.30 — К. т. «Батько великої сім'ї», Частина 2, 22.35 — Чемпіонат Європи з кімнатної боротьби, (Туреччина). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — К. т. «Нава біографіи», Віп 1946», 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — Фільм «Не може бути», 12.45 — «Рідна природа», 16.20 — «Партійне життя», 17.00 — «Мандарини Гватемалі», 17.30 — «Ми — інтернаціоналісти», Бєсїда, 17.45 — «На лапах рєсублїки», 18.00 — Реклама, Оголошення, 18.30 — Концерт зїрничї піснї, 19.00 — К. т. «Вїсїтї», 19.30 — К. т. «Студентський роман», Концерт, 20.45 — К. т. «На добраніч, лїтї!», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Фільм «Сїм п'яньок», 22.45 — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

7 ЧЕРВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини, 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Мультифільм «Казка про літї», 9.40 — К. т. «Батько великої сім'ї», Частина 1 і 2, 14.50 — Документальні фільми, 15.10 — К. т. «Квітка, Час, Читач», 15.40 — К. т. «Хлопчик з шпатою», 2 серія, 16.45 — К. т. «Робоча гарантія москвичів», 17.15 — К. т. «Один за всіх, всі за одного», 18.00 — Новини, 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сонце», 18.30 — К. т. Прем'єра фільму-концерту «Карпатські візерунки», 19.15 — «Людина і звір», 19.45 — К. т. Прем'єра телефільму «Середина життя», 1 серія, 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Музична програма «Весна у Відні», (Австрія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Для дітей, «Посміхнісь, малюк», Львівська вистава, 11.00 — К. т. Новини, 11.15 — Концерт переможців Республіканського фестивалю комсомольської пісні 12.15 — В. Фольварочий «Не просяти роси», Вистава Чернівецького обласного музично-драматичного гатру ім. О. Кобилянської, 15.15 — «Рубежі 10-ї вїтерїрки», (Опенбурґ — Західний кордон СРСР), 15.45 — Грає лауреат міжнародного конкурсу Л. Шутїно, (Львів), 16.15 — «Трудовий переклик», 16.45 — Кінофестиваль «Лєнінський альбом», Документальний фільм «У дні Жовтня», 17.30 — К. т. «Сонячне коло», 18.00 — Обговорюємо проект нової Конституції СРСР, 18.15 — «Вєфїрї-вїснї», 18.00 — К. т. Інформаційна програма «Вїсїтї», 19.00 — К. т. Міжнародна турпарискька зустріч з футболом «Динамо» (Київ) — «Флорєнція», 20.45 — «На добраніч, дїтї!», 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. Концерт Державного ансамблю піснї і танцю Грузії, 22.15 — Тележурнал «Старт», По закінченні — К. т. Новини.

ПОГОДА

Вдень 4 червня по області та місту Кіровограді передбачається мінлива хмарність, невеликий дощ. Вітер північно-східний, 5-8 метрів на секунду. Температура повітря 14-19, по місту 15-17 градусів.

За даними Українського бюро погоди 5 і 6 червня мінлива хмарність, місцями короткотривалий дощ, можлива гроза. Вітер південно-західний, 5-10 метрів на секунду. Температура повітря вночі 5-10 градусів, вдень 17-22 градуси.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ г. Кіровоград. Газета пєчатєтся на українському пїзькє.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліпки, 2.

ТИРАЖ «СПОРТЛОТО»

Результати 22-го тиража «Спортлото» і «Спортлото-2», що відбувся 1 червня. «Спортлото»: 1, 6, 14, 28, 10, 13. «Спортлото-2»: 9, 42, 16, 39, 5, 45.

Редитор М. УСПАЄНКО.